

Dabas resursi – dabas elementi un dabas spēki, kurus cilvēki izmanto savām vajadzībām.

Atjaunīgie dabas resursi – dabas resursi (meži, augsne, kūdra u. c.), kuru daudzums nesamazinās, lai gan tos lieto. Atjaunīgie dabas resursi atjaunojas gan paši, gan tos atjauno cilvēki (piemēram, mežs).

Neatjaunīgie dabas resursi – dabas resursi, kuri neatjaunojas (derīgie izrakteņi – ogles, nafta, zelts u. c.).

Purvs – veģetācijas tips, kuram raksturīgs pastāvīgs vai periodisks mitrums. Purvi rodas gan pārpurvojoties sauszemei, gan aizaugot ūdenstilpēm. Purvos veidojas kūdra.

Mežs – veģetācijas tips, kurā galvenokārt aug koki, krūmi. Mežā augi izvietojušies vairākos stāvos. Tajos mīt dažādi meža dzīvnieki. Mežs ir nozīmīgākais Latvijas dabas resurss, ko var izmantot daudzveidīgi. Nozīmīgākais izmantošanas veids ir kokmateriālu ieguve (koksni izmanto kā celtniecības materiālu, kurināšanā). Cilvēki mežā var sēņot, ogot, medīt, baudīt dabu, nodarboties ar aktīvu atpūtu u. c.

Pļava – veģetācijas tips, kurā aug dažādi daudzgadīgie lakstaugi. Latvijā ir gan dabiskās pļavas, gan tādas, kas radušās cilvēka darbības rezultātā, galvenokārt izcirsto mežu un nosusināto purvu vietā. Pļavas ir nozīmīgs dabas resurss, ko var izmantot lauksaimniecībā.

Klimats – noteiktam apvidum raksturīgs ilggadējs laikapstākļu režīms. Galvenie klimata rādītāji ir gaisa temperatūra (janvāra vidējā, jūlija vidējā un gada vidējā), gada nokrišņu daudzums un sadalījums pa gadalaikiem, valdošo vēju virziens.

Augsne – Zemes garozas auglīgā virskārta. Svarīgākās augsnes pazīmes ir augsnes krāsa, mehāniskais sastāvs, trūdvielu daudzums un organiskās vielas. Augsni izmanto lauksaimniecībā.

Derīgie izrakteņi – iežu un minerālu sakopojumi, kuri tiek vai var tikt izmantoti saimniecībā.